

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Hazánkban augusztus 20-a az a kivételes alkalom, amelyen olyan történelmi eseményre emlékezhetünk, amely nem hordozza magában a negatív végkifejlet keserűségét. Államalapításunkban az egységes magyar nemzet megszilárdulásának és fennmaradásának egyik legalapvetőbb mérföldkövét ünnepeljük. Közös örömünk és büszkeségünk lehet, hogy egy olyan országot mondhatunk hazánknak, amelynek több mint 1000 éve lefektették alapjait, és amely már akkor kinyilvánította, hogy egy keresztény értékekre épülő, független nyugati állam kíván lenni. Augusztus 20-a arra is emlékeztet bennünket, hogy hazánk akkori vezetői egy sordöntő válaszúthoz érkeztek, döntöttek és a döntést ellentmondást nem tűrő módon véghez is tudták vinni. Az a történelmi tény, miszerint 10 évszázadot követően még mindig létezik magyarság és létezik magyar állam, azt igazolja, hogy e döntés helyes volt.

Kijelenthetjük tehát, hogy augusztus 20-án helye van az örömnak, a büszkeségnek és a jó hangulatú közösségi programoknak. A nyugati társadalmakban biztosan, de valószínűleg a legtöbb kultúrában is az a szokás, hogy a születésnapot lehetőleg nem egyedül, hanem másokkal közösen ünneplik meg. Nem felejthetjük el ugyanakkor, hogy a születésnap nemcsak annak az alkalma, hogy hálát adjunk az elmúlt időszak áldásaiért, amelynek legalapvetőbb bizonyítéka maga a megtartatás, hanem régre visszanyúló szokás ilyenkor az is, hogy a jövőre vonatkozóan kifejezzük jókívánságainkat. Ennek legfrappánsabb és talán leggyakoribb kifejezése így szól: "*Isten éltesse sokáig!*". Ennek a mára sajnos legtöbbször reflexből mondott jókívánságnak helyénvalóságát erősíti, hogy nemcsak az ünnevelt irányába fejezi ki jóakaratomat, de egyben annak is megvallása, hogy életünk sorsa végső soron kinek is a kezében van. Minden ember életében kiemelt jelentősége van annak, hogy a Gondviselés mennyi időt szán neki e földi világon. Nincs ez másként egy ország és az azt alkotó nemzet életében sem. Éppen ezért, miközben ünnepeljük állami fennállásunk több, mint ezer éves múltját, kimondva vagy kimondatlanul kívánnunk kell, hogy az Isten még sokáig éltesse nemzetünket. Elmondható, hogy egy olyan időszakban élünk, amelyben a szokásosnál is aktuálisabb kérdés, hogy a Történelem Ura még meddig tart meg minket magyarokat e földön. A közelmúlt tragikus eseményei egyre gyakrabban és egyre közvetlenebb módon éreztetik velünk, hogy milyen veszélyeknek és ellenséges indulatoknak van kitéve a fejlett nyugati civilizáció, benne különösen az az Európai kontinens és közösség, amelyhez Hazánk is tartozik. Éppen ezért a helyénvaló ünneplés és jókedv közepette adózzunk tisztelettel és együttérzéssel a nemrégiben elkövetett terrortámadás közvetlen és közvetett áldozataira felé is. Ez a nemtelen és tragikus kimenetelű támadás is sajnos azt bizonyítja, hogy egyes érdekcsoportok számára a klasszikusan keresztény értékekre épülő európai kultúra már annak hazájában sem kívánatos.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

A hálatelt emlékezés és felelősségteljes jövőbetekintés mellett okkal örülhetünk a közelmúlt sikereinek és eredményeinek is. Elmondhatjuk, hogy az elmúlt években Hazánk és benne Szigetszentmiklós és térsége olyan pályára lépett, amely a folyamatos, fenntartható és hosszú távú fejlődésbe visz. A gazdaság fejlődése, az emberek életszínvonalának növekedése, a családok támogatása olyan eredmények, amelyekre méltán lehetünk büszkék, és amelyek megalapozhatják a jövőbe vetett reménységünket. Ezen sikerek egyik legkézzelfoghatóbb bizonyítéka, hogy a különböző érdekektől vezérelt erők számára igencsak komoly kihívást jelent, hogy közös eredményeinket kétségbe vonják vagy bagatellizálják. Ennek meglehetősen kudarcos próbálkozásait tapasztalhattuk az elmúlt hetekben, amikor egy magas színvonalon megszervezett és komoly pozitív visszhanggal zárult világeseményt egyesek foggalkörömmel próbálták besározni és lejártni. Hálára ad okot, hogy az őszinte elégedettség, elismerés, büszkeség és öröm többszörösen is lekörözték a rosszindulatú hangulatkeltéseket, és azok mesterkedéseit, akik politikai céljaik szolgálata érdekében képesek akár Hazánk módszeres megcsúfolására és az ellendrukker szerep vállalására. Kívánom, hogy e nagyszerű rendezvény ne csak jó élményeket jelentsen számunkra, hanem pozitív bátorítást is a jövőre vonatkozóan, hiszen közös erővel ismét bebizonyítottuk, hogy Magyarország határozottan elutasítja a "*merjünk kicsik lenni*" politikát és demagógiát.

Tisztel Ünneplő Közösség!

Meggyőződésem, hogy az államalapításért és nemzetünk fennmaradásáért a leghatékonyabban úgy tudunk hálát adni, hogy összefogással és szorgalommal megóvjuk és továbbépítjük mindazt, amit elődeink ránk hagytak. Ehhez a nem kis feladathoz merítsünk erőt a mai ünneplésből, hálaadásból, jókedvből és az előremutató együttlétekből. Ennek reményében kívánok minden jelenlévőnek tartalmas ünneplést és örömteli programokat. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.